

Weekbericht 18 – 25 april 2021

Kom nader

ds. Jan Willem Doff

Kijkt u wel eens naar het TV-programma “Oogappels”? In dit seizoen wordt elke woensdagavond op NPO 1 een aflevering van deze Nederlandse dramaserie uitgezonden. De serie wordt goed bekeken en de recensies zijn ook lovend en dat zal ook wel met het onderwerp te maken hebben. De serie gaat over een viertal ouderparen en hun relaties met hun opgroeiende kinderen. Het is al de derde reeks uitzendingen en de kinderen zijn nu al geen echte pubers meer, maar ze zitten in de laatste jaren van de middelbare school en beginnen met studie. Dit is voor ouders een buitengewoon vermakelijk uurtje TV en soms zeer herkenbaar.

Wat ik erg aardig vind, is de aanwezigheid van de generatie grootouders. Die hebben soms gewoon een rol, maar zonder meer kostelijk vind ik de vondst van de scenarioschrijvers om de intussen natuurlijk oudere generatie tussendoor commentaar te laten geven op de gebeurtenissen, en vooral op de houding en opstelling van hun eigen kinderen.

En werkelijkheidsgetrouw is dat commentaar soms ophemelend: “Zo geweldig als mijn zoon of dochter dit allemaal doet!”, soms denigrerend: “Hoe halen ze dit nu weer in hun hoofd!?”

Maar het meeste treft mij de (groot)ouder die weet heeft van het effect van eigen handelen en vooral falen: “Hoe kan hij nu zelfvertrouwen hebben als ik hem dat niet geleerd heb, om van zichzelf te houden.....?” Dat doet me denken aan een lied van Boudewijn de Groot, die zijn vader zo gemist heeft door omstandigheden buiten hun beider schuld en ook door beslissingen, die zijn vader genomen heeft. Na zeven keer “Kom nader” zegt hij aan het einde “Je was toch mijn vader”.

Tja, voor alle vaders in dit land hoop en bid ik dat ze nader kunnen komen..

(op het volgende blad vindt u de tekst van het lied)

Blijf niet verborgen
In de spiegel van de tijd
Kom nader
Ik ben het zicht op
Wie je was die jaren kwijt
Kom nader
Aarzel niet kom nader
Wie gevangen zit
Weet van geen horizon
Maar wie gestorven is
Weet van geen ketens
Kom nader
In dit huis met zwarte trappen
Naar waar geen kamer zich bevindt
Waar ik op de zolder van mijn jeugd
Nog altijd ronddwaal als een kind
Geef jij niet thuis
Het zijn de straten van de stad
Waarin jij wel een kamer had
Geen eigen huis
Ik kijk en luister
In de stilte van de tijd
Kom nader

Vaag en vervormd
In je verborgenheid
Kom nader
Aarzel niet kom nader
Er staat niet
Wie er staat, zeg jij
Maar wat ik hoor is:
Help me vergeten
Kom nader
Alles is anders dan ik ooit dacht
Terwijl de stem waarop ik wacht
Zich schuilhoudt in de schemer
Wat ik zie en hoor
Is steeds iets anders dan
Wat ik eens verloor
Is dit de aarde of de hemel
Het beeld verspringt
De stem vervormt
Wat blijft is altijd weer het kader
Sta niet verborgen
In de schaduw van de tijd
Kom nader
Aarzel niet kom nader
Je was mijn vader